

НАСТАВЉЕНО 27.01.2005. ГОДИНЕ

Са почетком у 9,50 сати

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених адвокати Даниловић, Томић, Тодоровић, Лозналијевић-Даниловић, те Наташа Кандић, као и браниоци оптужених адвокати Заклан, Јеврић, Продановић, Вукотић, Перески, Станић, Штрбац, Дозет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је ту па је зато овде евидентирано. Добро.

Дакле, колега Дозет није присутан, Јелушић, Бељански и Бојков, а одсутни су браниоци адвокати Перковић, кога ће у току данашњег дана на претресу замењивати бранилац адв. Јеврић уз сагласност оптужених Станка Вујановића и Калаба Наде. Надаље, одсутан је и бранилац адвокат Ђурђевић, Илија Радуловић, Слободан Сташевић.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Ако дозволите председниче већа ја ћу мењати колегу Сташевића, он је био ту има суђење у Петом суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

А оптуженог Мугоша Горана за замену браниоца адв. Слободана Сташевића браниће данас адв. Славиша Продановић.

Господине Мугоша јел сте сагласни?

Оптужени је са овим сагласан. Надаље, одсутни су браниоци адвокати Мунижаба Бранко, кога ће до доласка на претрес замењивати бранилац адвокат Бељански Владимир уз сагласност оптуженог Булић Милана. Одсутни су и браниоци адвокати Апро и Левајац.

Сви оптужени су присутни? Јел тако? Судска стража каже да јесу. Сведоци Васиљевић Александар је ту и Вукић, позовите оба двојицу молим Вас.

Приступили су сведоци Васиљевић Александар, те Вукић Светолик, није приступио сведок Дачић Миољуб, за кога достава позива није уредно исказана.

Господине Вукићу замолићу Вас да сачекате у ходнику суда док не дођете на ред за Ваше сведочење, неће то дуго трајати једно пола сата претпостављам. Сачекаћете кажем у ходнику суда, захваљујемо се што сте дошли, сачекајте у ходнику суда да Вас позовемо. Прво ћемо чути господина Васиљевића. У реду. Не чујете ме уопште. Господине Васиљевићу изволите?

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Наставља се саслушање сведока Васиљевић Александра.

Господине Вујановићу, Ви сте желели да поставите нека питања сведоку, изволите. Како Вам одговара, како нас боље чујете. Само да се не понављамо господине Вујановићу, да не питамо сведока оно што је већ питан.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Трудићу се, мислим да неће бити. Мислим да ће ово бити прво питање поновљено пошто стварно нисам чуо. Да ли је оперативна група Југ била под командом Савезног секретаријата за народну одбрану?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Није.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Имамо казивање господина Тешића на страни 32 од 15. децембра, он каже да је била под командом ССНО и да је неке ингиренције имала и команда Прве војне области, па бих молио сведока да коментарише Тешићев исказ?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Значи, оперативну групу је формирала команда Прве војне области, то је елементарна ствар из војних прописа и регулисања ко формира оперативне групе и шта је оперативна група. Има оперативна група, има тактичка група као нижа формација. Оперативну групу формира оперативно-стратегијска групација а то је команда војне области и постоји наређење којим она формира три оперативне групе од којих је једна оперативна група Југ.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Пошто из исказа многих сведока видимо да је господин Павковић боравио у Вуковару, био упознат са свим дешавањима на терену, питам сведока да ли га је можда он обавештавао о неким догађајима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Павковића?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Да ли Павковић мене или ја њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Павковић Вас.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја уопште Павковића нисам ни видео у Вуковару.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: А имате сазнања да је био у Вуковару?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Имам сазнања да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је то и рекао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли има сазнања да је Павковић обавештавао секретара Кадијевића и Вука Бранковића?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Вероватно мислите на Вука Обрадовића. Немам та сазнања. Он није могао да обавештава Савезног секретара могао је да обавештава оног старешину који га је послао а то је био Вук Обрадовић.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро, али он је био у кабинету господина Вељка Кадијевића, јел тако, Вук Обрадовић?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, у кабинету којим руководи његов претпостављени старешина Вук Обрадовић, према томе ако о нечему има да извештава и извештава Вука Обрадовића.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па имам овде из исказа сведока да је он послат директно, као директна веза са командом ССНО, па зато Вас то и питам?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја не знам, ја сам био у ССНО. Претпостављам тај који је то говорио није био у ССНО него је био негде на nižем нивоу доле можда командира чете или команданта батаљона.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Господин Васиљевић говори да је о свим сазнањима причао, обавештавао војни врх. Јел може да конкретно каже име и презиме, кога конкретно у војном врху?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Нисам рекао војни врх, него начелника управе безбедности Генералштаба Војске Југославије. У то време зна се ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако сте рекли.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ко је био, јел то тајна да се каже?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Па није тајна, могу да кажем, био је значи генерал Александар Димитријевић, али не само њега него и његове прво потчињене јер није сваки пут он био присутан, а сасвим је свеједно или његов заменик или неко његовог ранга.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Значи, он је обавештен и о Ловасу и о Товарнику о овим догађајима што су Вас обавештавали Петковић и Бабић?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не. Он тада није начелник Управе безбедности него сам ја начелник.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли га је Љубиша Петковић обавештавао о евакуацији болнице и догађаје на «Велепромету»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неколико наврата.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не, причали смо о Овчари, а ја сад говорим за болницу и «Велепромет»?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Поновите питање, нисам разумео.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли Вас је Љубиша Петковић или Милан Бабић из групе из Шида пошто сте их хвалили цело време да су добри оперативци, да ли су Вам спомињали евакуацију болнице и догађаје на «Велепромету» они имају сазнања да је тамо убијено 17 лица?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Није уопште било разговора око болнице ја сам дошао у Шид и при доласку из села Милићи кад сам ишао у Негославце или у повратку, а тада болница уопште није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19.11?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: То је 19. јануар, увече.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јануар?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Извињавам се новембар. А Милан Бабић није Милан Бабић него Миле Бабић он је генерал мајор и он је био у Вуковару колико ја знам није био у Вуковару он је био у команди Прве војне области у Београду Топчидер.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Миле Бабић је из казивања од Драгог Вукосављевића, он га је обилазио, то говори он.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не знам, није ми познато.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Када сведок говори о активностима Радована Стојичића - Баце на подручју Срема и Источне Славоније, да ли му је познато нешто више о његовом учешћу у успостављању тих власти на том терену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је јуче одговорио на то питање онолико колико је одговорио, ја не видим сврху тога да сад истражујемо о активностима Радована Стојичића - Баце око успостављања власти на том терену итд.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Мислио сам само да ли му је познато ко је поставио команданта Територијалне одбране у Вуковару, можда то зна сведок?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја право да вам кажем тачно и не знам. Сада не могу да се сетим ко је био командант Територијалне одбране у Вуковару. Значи не знам ко је био. Знам да је то раније руководство у Шиду било смењено, претпостављам да је и у Вуковару да је то била формација која је прављена у време кад је Хрватска била саставни део СФРЈ.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Пошто сведок зна да је било руководство у Шиду смењено, ко је био командант ТО и ко је дошао после њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: У Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант ТО у Шиду?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не занима нас. Уопште нас не занима.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Како нас не занима кад Јовица Кресовић говори да је био штаб Територијалне одбране из Вуковара у Шиду. Како нас не занима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штаб Територијалне одбране Вуковара је био у Шиду?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јесте, то је говорио Јовица Кресовић овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, уопште нас не занима.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Значи не занима нас ко је био командант Територијалне одбране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Овде се говори да сам ја био заменик, како нас онда господине председниче не занима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте са мном да се расправљате господине Вујановићу кад ја одбијем Ваше питање Ви можете тражити да о томе одлучује ово веће, нећемо да се расправљамо.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја се уопште не расправљам. Пошто из изјаве неких официра видимо да су у Вуковару биле добровољачке јединице Лева суподерица, једна мања јединица из Ловћенца и да су оне биле под командом ЈНА и да није било проблема у вези њихове употребе. Питам сведока одакле њему сазнања да то није било тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да то није било тако?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да су имали проблема са добровољачким јединицама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је јуче о томе говорио каква су његова сазнања везано за то и информација 28.11, 07.12. и ништа више.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Господине председниче ја питам само за Вуковар ја не питам ни за Товарник ни за окол питам само за Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви можете сведока питати да ли се сведок сећа, да ли је у тим информацијама које су поднете 28.11. мислим или 29.11. и 07.12. о активностима тих састава, да ли је било каква информација везана за те и такве јединице на територији Вуковар, значи можемо сведока то питати, ако се сећате?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Јел треба на то да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Прво има то је мој други боравак у Вуковару, то је не сећам се датума дан или два пред обилазак оне екипе генерала после јединице у Вуковару, дакле то је негде крај октобра по свему судећи тада је Шљиванчанин мени реферисао о стању безбедности у зони размештаја ових бригада и тада је говорио око једног апсолутно несређеног стања управо код тих територијалних састава на простору Вуковара и командира који проводе неки свој режим и да је њему проблем да успостави прописани режим безбедности у зони у којој је размештена гардијска бригада. То је један коментар око стања. Ја мислим да је дошло ту и до смене неких дотадашњих командира територијалних састава ове који су били и да је у том периоду неки ред ипак био успостављен. Тада сам говорио око тог одреда Лева суподерица и да ли су под командом ЈНА или нису. Ја сам навео пример папира по којем је, ја не знам можда Ви знате ко је тај Чапрло, како се назива у оном допису, значи када долази група добровољаца Српске радикалне странке коју предводи Ланчужанин јавља се штабу Територијалне одбране у Вуковару по том папиру и упућује се некаквом Чапрлу па да се договоре који ће чин добити. Ја бих рекао хоће ли бити пуковник или ће бити овај капетан. Значи он ако долази као легална јединица Територијалне одбране он има свој чин и ту нема договора око чина и да се договоре задаци. То уопште није уобичајена

процедура а како се поступа са јединицама Територијалне одбране које се налазе у зони у којој има дејство јединица ЈНА. Даље, има из дневника гардијске бригаде где се за неки дан дају губици па се говори да је погинуо официр тај и тај по имену и презимену, командир чете, да су рањена два подофицира, да су рањена три војника и да је погинуо па дословно пише један Шешељевац из Лесковца. Значи, шта је он је ли војник или је Шешељевац. Значи ја то говорим о једном несређеном стању а ја кад бих могао да постављам питање а то је ти људи који су се нашли доле територијалци на Овчари, ако су они били у јединицама ЈНА да ли су питали своје командире јесу ли добили одобрење од командира и због чега треба да иду на Овчару или ће то бити она прича о којој је новинар Дуловић износио из своје бележнице да каже они иду да не кажем као руља. Нема команде, нема ничега у гомили где ко хоће и кад ко хоће. То је једно стање, то стање карактерише прозивање официра, нарочито официра тадашње ЈНА да су издајници, да су непоуздани итд, то је стално то прозивање и када сам ја јуче неодмерено једном од сведока споменуо да су мењали те ознаке неки на својим шлемовима под њиховим утицајем, то је управо било из те климе и кампање у којој су се неки несигурни припадници ЈНА налазили и онда почели да се подводе под тај имиџ који је почео да влада на терену.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је задњи пут, сад када сте променили овај датум, па сте рекли да сте били задњи пут у Вуковару, не задњи него предзадњи пут 19. јел тако? Да ли је тада био Вулета Вулетих с Вама пошто говорите у овој изјави?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, није био.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Није био?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не. Он је био онај следећи пут.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Од 22. до 25. јел то?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро и онда је он отишао код господина Мркшића а Ви сте остали код господина Шљиванчанина јел?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не. Био је све време са мном у пуку и са генералом Тумановим и кад смо расчистили били са тим добровољцима који нису хтели да враћају оружје ми смо се вратили за Београд.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Сведок каже да су тим органа безбедности из Шида вршили селекцију 20.11. свих заробљеника у Вуковару и да је од тима добио део извештаја о заробљенима у Сремској Митровици, ко је био у том тиму што је вршио селекцију у Вуковару?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не знам да сам тако.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: То говори на страни 7 господине председниче на првом пасусу, али да прочитате до краја, значи ево овако само мало. «Сећам се да је било потешкоћа са онима који су одлучили да иду у Хрватску, да их нису пустили Хрвати у Нуштру». Значи та селекција је вршена у Вуковару а није могуће да су они отишли за Митровицу па се поново враћали преко

Вуковара за Нуштар него после селекције су отишли за Нуштар па су их вратили Хрвати, јел тако? То говори да је та екипа била у Вуковару, па Вас питам ко је био у тој екипи?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не. Није тако.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Како није тако, па овде пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, господине Вујановићу то није начин комуникације са сведоком. Ви сте поставили питање, сад ће сведок да објасни, а не како није тако?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не, мислио сам да му кажем он је то изјавио.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Значи свуда, на свим тачкама, значи где су те колоне пролазиле постојала су нека места вероватно где су се окупљали да би дошло до транспорта, доласка аутобуса или камиона којима су даље ове пребацивали. Значи селекцију су вршили органи безбедности и командирски састав на лицу места, значи зароби се и преда ова јединица конкретно овде на Митници. Одмах се види ко је у униформи, ко носи оружје они иду на једну страну и они други који немају нити оружја који су болесни, старији, деца итд., значи има нека груба процена коју врши не само орган безбедности него сваки старешина од оног који је извршио заробљавање те групације, а пунктови где су вршене те озбиљније селекције а то су значи и Шид и Сремска Митровица и ту су били организовани већи рекао сам да су организоване биле и дошле екипе Црвеног крста Србије који се ангажовао на томе да се пружи помоћ болеснима, мајкама са децом итд., и одатле су они упућивани на разне стране од тога да ли су људи ишли где су хтели да иду па су превожени до оних који су изразили жељу да се врате у Хрватску а то је та колона која је ишла па их нису Хрвати вратили па је тек сутрадан примљена.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Значи, по сведоку ишли су у Шид па су из Шида поново ишли за Вуковар и за Нуштар?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: И у Шид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно. Господине Вујановићу небитно, потпуно небитно. За нас и за овај предмет потпуно је небитно.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Битно је господине председниче због.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет Ви.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Он цело време говори да није била никаква екипа безбедњака која је вршила селекцију и евакуацију заробљених лица из Вуковара. Он то говори да не зна, не да не зна него да није била екипа. Како онда да га питам кад ми не дозвољавате да га питам.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја не кажем да није била, ја кажем да нисам знао да је била.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јуче сте рекли да није била.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја је нисам посао, ако мислите на Богдана Вујића и на друга лица и објаснио сам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Која друга лица?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Значи Томић, па онда јуче сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули јуче и Ви сте рекли да Ви за ту екипу не знате уопште.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Сад зна лица па сад интересује ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јуче смо му предочили имена управо и Томића и Кијановића и то колега Петрушић.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Пошто је Љубиша Петковић у свему био упознат то видимо из казивања Богдана Вујића и Драгог Вукосављевића, питам сведока да ли га је обавестио шта се дешава тих критичних дана у Вуковару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Критичних дана у Вуковару?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је то рекао, сведок је одговорио на то питање.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Само га је обавестио о Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да понављамо господине Вујановићу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је Петковић био дужан да га обавештава о свему?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, начелника.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро, довољно ми је, немојте ми објашњавати. Ви сте рекли да познајете Томић Славка јуче ако се не варам?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли Вам је он слао неки извештај, то видимо из казивања Вујића да је био дужан да му шаље?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, био је у пензији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо, не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па сви су они већином били у пензији али су Вам били дужни по казивању Вујића слати извештаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је коментар господине Вујановићу. Постављајте питања преко председника већа, немојте непосредно постављати питања сведоку.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јуче је сведок говорио о Мурићу, Мурису, не знам ни ја, па да ли је то тај Мурис што је напустио положај у Вуковару и бунио се код Мркшића што Мркшић не излази из канцеларије и што мајор Кавалић не учествује у борбама? Да ли је то тај Мурић, Мурис, како се зове?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Он је Мурић, пошто сте Ви тамо били морали бисте знати да је то Мурис.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја знам, а Ви сте јуче говорили о Мурићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу поставили сте питање и сачекајте да Вам сведок на њега одговори, немојте да се убацујете са Вашим коментарима, имаћете прилику за то.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Ради се о тада поручнику Мурису Зјаји, који је био командир против-терористичког вода у гардијској бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли само у питању исто лице?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Јесте, значи то лице, али није само он пружио отпор и напустио положај него је цела јединица у којој је у првом

ватреном удару су имали губитке где су старешине погинуле, и то је та прва ноћ кад сам ја дошао код њих. Они су били напустили положај, револтирани с тиме да њихов командир је остављен у Вуковару од стране Мркшића а није отишао с њивохом јединицом. Због тога су напустили они положај имали су расправу са Мркшићем, ја сам их вратио на своја места.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Говорите о овом мајору Кавалићу јел тако, то је његов старешина?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Шта се даље дешава са Кавалићем, да ли знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је остао на том положају пошто је одбио наређења, да ли је остао ту или је смењен, отеран?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се оженио, има ли деце, све нас то знате јако занима. Господине Вујановићу ограничите се на то на оно што је важно у овом поступку, зашто нам је битно јели мајор Кавалић или како се већ зове, тамо 1., 2., 5. октобра остао тамо на неком положају или не. Зашто је то важно у овом поступку?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Што је то важно онда да он толико опширно прича о Кавалићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте молим Вас, господин Васиљевић је у истражном поступку код Војног истражног судије причао са пуно детаља о пуно догађаја за која га ми јуче нисмо питали. Ја га нисам питао први зато што процењујем да у овом поступку то није битно ни око Ловаса ни око Товарника ни око било чега. Шта сад треба да га испитујемо на све те околности о којима је господин Васиљевић причао у том тамо поступку. Ограничите се на то што је овде важно.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Може ли сведок рећи како је Мурис дошао до сазнања да је капетан Папић Чедо са дозером затрпавао лешеве на Овчари?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не знам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли му је Срећко Борисављевић причао о седници Владе која је одржана 19. новембра или само о Овчари?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Споменуо је само долазак Горана Хацића, Аркана и касније свој разговор са Петровић Натком помоћником за морал зашто је Влада донела одлуку да се ови предају а он каже па то је под Мркшићевом одобрењу. Значи само толико.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је рекао коме се предају?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Није то говорио зна се мислим да сви знају коме су предати и ко је извршио предају.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Питајте сведока зашто је онда у својој изјави измислио причу о предавању заробљеника Станку Вујановићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Измислио?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Измислио, да. Ево сад је рекао да му то није нико причао а овде у изјави говори да је донешена одлука о предавању заробљеника Станку Вујановићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команданту ТО, Станку Вујановићу?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, па добро то је команданту ТО, ако сте били командант онда је Вама предавано. Ја не знам коме је Влада донела одлуку да се преда, па предато је вуковарским територијалцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање је само господине Васиљевићу, питање је само да ли је то име Станко Вујановић Вама речено Срећко Борисављевић или не или је то неко Ваше закључивање на бази других сазнања и информација?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја нисам ни знао ко је Станко Вујановић нити ко је командант, значи ако је он споменуо то стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли овако значи везано за те информације које сте добили од Срећка Борисављевића, иначе седницу Владе обезбеђивало је око 10-ак Арканових људи. На тој седници Владе донета је одлука да се заробљеници из Вуковара предају у надлежност Територијалне одбране Вуковара конкретно команданту ТО Станку Вујановићу? Сад је питање само јел то информација од Срећка Борисављевића или је неко Ваше закључивање на бази и неких других сазнања?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја нисам ни знао ко је Станко Вујановић ни ко је командант Територијалне одбране ни где је.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: То Срећко уопште не спомиње у својој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је тачно.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је Ваш заменик Туманов некад боравио у Негославцима а да Ви нисте били ту?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли Вам је Ваш заменик говорио о некаквој евакуацији болнице да га је можда обавестио Шљиво или неко претпостављени, неко од официра?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, то је Шљиванчанин описивао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро, добро ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се ограничите на то.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли има сазнања ко је наредио да се заробљеници из болнице одвезу из касарне па у Овчару?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Значи, имам сада та сазнања након разговора са овим људима. У оно време не знам ништа.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Господине председниче ја овде слабо видим, из записника у Новом Саду на страни 3 први пасус, ја мислим да он нешто говори о одласку на Овчару, а овде се стварно ништа не види, ако можете да му предочите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је део казивања сведока везано за Шљиванчанина, шта му је Шљиванчанин објаснио шта је Овчара место где се купањају и одакле се дистрибуирају даље.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Шаљу у Митровицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа друго. Знам та копија те стране је лоша лоша је и код мене, знам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро. Да ли је неко од органа безбедности тих дана могао наредити одвожење аутобуса из касарне на Овчари мимо команданта?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Нисам Вас чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ко од органа безбедности тако каже оптужени, јел могао да нареди одлазак аутобуса из болнице у касарну, из касарне на Овчару, значи мимо уобичајене командне линије, органи безбедности?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, нема право наређивања.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је сведоку познато како је текло наоружавање српског становништва пре сукоба, значи у Борову Селу, Вуковар, Пачетин, није Вам познато?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Слабо знам ове са тог терена, више сам у том периоду када је вршено наоружавање смо знали шта се догађа у Крајини.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Мало ми је чудно господине председниче не зна ко је наоружавао српски народ, а овде уватио Шпегеља и хвали се.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Нисам га ја ухватио ту код Вас у Славонији.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Није битно, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, а што је важно ко је наоружавао српски народ тамо, што је важно за ово о чему ми сад.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Е сад полазимо од главе. Тај ко је примио оружје на том подручју тај је био у контакту са Александром Васиљевићем, тај исти који је узео оружје је исто упознат ако је са овим што се десило на Овчари. Васиљевић негира да зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваше мишљење, закључивање. Господине Вујановићу, питања?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не дозвољавам да ми се смеје. Да ли је икад била покренута истрага у вези Овчаре, непосредно после тог догађаја рецимо годину, две још док сте Ви били уствари начелник?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам био пар месеци иза тога начелник није била покретана ни тада ни касније до колико ја знам 1998. године када сам ја давао исказ.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: А пре тога не?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Колико знам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је Суботић Владан, он је био заменик господина Петковића био присутан кад сте Ви обилазили Шид?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Како се зове?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Суботић Владан.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не могу тог старешине да се сетим.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел знате ко је био заменик Љубише Петковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наводно тај Суботић Владан.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Љубиша Петковић није имао заменика, он је био заменик начелника безбедности Прве војне области и он нема свог заменика. Он можда има тим органа безбедности који са њим ради. Ја ко је све са њим радио у том тиму и ко га је начелник безбедности послао са њим, значи не знам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Пошто је Богдан Вујић рекао на седници Владе на састанку са председницима Владе да му је Аца Васиљевић шеф, питам сведока да ли га је он послао на тај састанак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Нисам стварно чуо шта је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, није питан баш то питање, али он не зна за Богдана Вујића, да ли сте Ви, можемо овако питање да ли сте Ви лично као начелник Управе за безбедност послали икога из Управе за безбедност на ту седницу Владе на «Велепромету» 19.11.?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли може да објасни зашто је приговорио Дуловићу што у чланку «Крвава прича» није споменуо Станка и Мирољуба као главне актере у вези стрељања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па то Дуловић није ни имао записано чак у свом блоку па питам сведока како, одакле му то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш коментар господине Вујановићу, уздржите се од коментара, дајте прво питања па онда коментеришите казивање сведока, можете ставити приговор на казивање сведока, дакле, да кажете сведок не говори истину у овом делу јер ево, не знам, разумете?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па не говори истину, пошто Дуловић тако нешто није имао записано у свом блоку нити је тако нешто говорио приликом разговора са Васиљевићем. Дуловић је приликом овог сведочења, свог сведочења овде у овом суду, изјавио да му нико никада није претио нити се икога плашио, па питам сведока одакле у његовој изјави да је Дуловић рекао и ја имам главу, што се Дуловић и не сећа, чак говори да не зна да је такав разговор вођен, то можете видети на страни 50, 1. октобра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чињеница да Дуловић то негира.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја претпостављам да Дуловић није записивао шта је са мном разговарао, он има записано у својој бележници оно што је бележио кад је био тада у то критично време у Вуковару, а ја сам после

разговорфа са Дуловићем записао одмах јер сам хтео да обавестим Управу безбедности, значи дозвољавам ја могућност да се он и не сећа човек јер то није записао, а ја не тврдим да је то он записао у бележници па ми тај део чита, али има конкретно око Вујановић Станка кад каже, ја сам га касније питао што је ове послао доле на Овчару и шта се то догађало. Он каже па нисам имао довољно својих људи, значи он то нема записано у бележници, то није 19. и 20., јер он каже ја сам га касније једном питао и тако га је споменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, објаснио је сведок.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Никакво то није објашњење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу то може да буде прихватљиво или неприхватљиво, знате?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: После колико времена након разговора Дуловића и Васиљевића излази чланак у хрватским новинама?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не знам, мислим да је то релативно скоро али ја сам чланак приложио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: После колико времена након разговора Дуловића и Васиљевића излази чланак или фељтон у хрватским новинама? То је нешто јуче почео да говори, па није завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и тај чланак има.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да, али после колико времена после разговора је изашао тај чланак?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не знам, има у чланку види се датум.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Како објашњава као тадашњи начелник Управе безбедности његову тоталну необавештеност о Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам питање.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Тражим објашњење зашто одбијате питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Зашто одбијате питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу да Вам објашњавам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па како имам право да тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најбоље је да ја сада Вама објашњавам због чега нешто радим. Ви тражите од мене објашњење да Вам објасним зашто одбијам то питање. Нећу да Вам објасним нисам у обавези да Вам објасним господине Вујановићу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел не могу тражити одлуку већа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, можете да тражите одлуку већа.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Тражим одлуку већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите одлуку већа?

На тражење оптуженог да веће одлучи о овом питању сведока, већа је донело

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ питање, јер је сведок на исто већ одговорио.

Ако сте пратили господине Вујановићу е сад ћу да објасним. Ако сте пратили јуче сведок је на то питање одговорио.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја сам једно време изашао у тоалет, па можда сам то прескочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро господине Вујановићу онда више нећете излазити у тоалет, него ћете излазити кад одредимо паузу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел покренута било каква истрага после сведоковог сазнања о убиству у Ловасу у Товарнику? Ко је то починио, да ли је неко кажњен, затворен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно за овај предмет.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли му је Везмаровић рекао ко га замењује док он са Овчаре одлази за Сремску Митровицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јоца «Кафић»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите да знате?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Сад морам рећи шта је Везмаровић рекао. Везмаровић каже да не зна ко га је замењивао, могли су то да буду Драги Вукосављевић и Каранфилов. Питам сведока зашто је убацио Јоцу у причу када га Везмаровић није споменуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу такво питање нећу да дозволим, али је тачно да нама Везмаровић није говорио о томе да га за време док је он у Митровици, док је одвео ону групу претходно у Митровицу, да га мења Јоца «Кафић». То Везмаровић нама није тврдио, међутим, Ви сте нам рекли да Вам је он у том разговору рекао да га је мењао управо тај, па Вам ја само предочавам тврдњу Везмаровића овде изнету у судници?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Јел треба да одговорим на то питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете коментарисати наравно.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Једно кад то човек прича ја бих рекао у неформалном облику са једним пријатељем којег зна и мене којег зна као начелника управе, па то причамо уз пиће, а друго је када после извесног времена добија судски позив да дође као сведок па онда дође да размишља шта ће да каже. Значи то је моја процена, али ја сам одмах иза тога и записао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то Вама рекао?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: И обавестио Управо безбедности. И друго нисам ја сам био ту, ту је потпуковник Јевтић који то исто може да потврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми Вам то предочавамо, Ви остајете при тврдњи да је он то Вама рекао, у реду.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јоца «Кафић» сам каже да није никог мењао, то је још плус друга потврда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Значи, по његовом обадвојица не говоре истину, само он говори истину. Да ли му је Везмаровић рекао одакле је довежена друга група заробљених лица на Овчару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је та друга група?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Он препричава шта је њему рекао Јоца, значи не прича он одакле је група довежена него прича шта му је Јоца рекао кад су се касније ко зна колико када срели и разговарали шта је то било. Прву групу је он од оних 205 одвезао у Митровицу, а друга група је доведена из болнице и за коју су касније сазнали да је она ликвидирана.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Везмаровић каже да није знао одакле је друга група.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Па, добро шта ја могу сад Везмаровић, шта он каже, да знам шта он каже.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Са њим је разговарао, он каже шта ја имам с Везмаровићем, са њим је разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу сведок тврди да је њему Везмаровић рекао то и то, да му је Дуловић рекао то и то, да му је Срећко Борисављевић рекао тада и тада, то и то, то сведок тврди.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја му само предочавам господине председниче шта је рекао Везмаровић да буде упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па чули сте тврдње сведока он је записао оно што му је речено и он то понавља овде.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли Вам је Везмаровић приликом разговора причао да Јоца «Кафић» има списак друге групе заробљених?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то сведок.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ето Везмаровић опет каже у свом исказу овде да нема таква сазнања да Јоца има некакав списак и дан данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, све је то тачно

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Сведок је рекао како му је Везмаровић причао да му је Каранфилов при повратку из Сремске Митровице саопштио да не иде на Овчару и да војска нема више никакве надлежности и да је одлучено да Овчару преузимају територијалци. То је изјавио господин Васиљевић на страни 14. Каранфилов није наредио да повуче војску, Каранфилов не зна за никакву одлуку, Везмаровић је у свом сведочењу пред овим судом прича да је Каранфилов још остао на Овчари када је Везмаровић повукао војску или се не сећа да је дошао са њим, а исто му је речено приликом повратка да имају још једно обезбеђење, питам сведока да коментарише ту разлику у изјавама?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не могу да коментаришем шта он прича овде где ја нисам присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, то јесте тачно. Везмаровић је нама овде заиста рекао не да му је јављено мислим да сам Вам ја то јуче и предочио, не да му је јављено да уопште не иде на Овчару зато што излази ван надлежности војне полиције и његове јединице, него супротно да иде на Овчару јер има још једно обезбеђење па онда тамо након неколико сати му је јављено од стране капетана Каранфилова да се повуче, да више немају никаквих ингеренција везано за ратне заробљенике него их ови предају у надлежност ТО. То је тачно да је нама Везмаровић тако рекао. Вама је рекао.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Видим, он има доста корекција у односу на што је разговарао са мном у Крагујевцу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Нису то корекције, то је сасвим другачији исказ, различит исказ. Јел смо га питали господине председниче ко га је из оперативне групе «Југ» по линији командовања морао обавештавати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Морао обавештавати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведока?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је сведока морао да обавештава?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да, из оперативне групе «Југ»?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Нико. Мене је морао да обавештава о ономе што Шљиванчанин из те групе «Југ» обавештава свог начелника безбедности у кабинету. У то време је био потпуковник Ђукић Драган, а Ђукић Драган обавештава Управу безбедности.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја сад не знам господине председниче па ко је тај што је њега морао да обавештава, јер има уопште неко на терену који њега обавештава о било чему, о било каквим дешавањима, кретањима јединице, неким силовањима, убиствима, јел га неко уопште обавештава и ко га мора обавештавати? Мени то уопште није јасно, не верујем да је и овима овде.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Очигледно да би се то разумело, ја мислим да треба вероватно неки вештак да посебно објашњава, линију командовања, обавезе по командној линију органа безбедности и обавезе органа безбедности, али поједностављено, значи ја сам давао већ одговор на то питање, значи начелник безбедности у Првој војној области обавештава Управу безбедности не начелника управе, управу безбедности. У управи безбедности сва та пошта пролази кроз општу канцеларију и онда се дели према надлежностима. Тамо постоје четири одељења, прво одељење је контра-обавештајно, то по контра-обавештајном сектору иде начелнику првог одељења, што је по превентивно-штабном и полицијском сектору иде у друго одељење, начелници одељења по ономе по чему могу сами да одмах реагују реагују са ставовима ако има потребе за тиме према потчињенима, а начелника управе обавештавају сва та одељења из управе безбедности кроз обједињен дневни

извештај управе безбедности који начелнику безбедности и иде савезном секретару и тројици његових помоћника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли су му позната имена ово нисмо јуче спомињали Цекић, Бранко Корица, Мунћан?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Јесу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Они су били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су они?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: То су били органи безбедности у Првој војној области.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли има сазнања да су они били на терену у Вуковару?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, а могуће да су били али не знам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Нисам га питао извињавам се прескочио сам за Мирковић Стевана, да ли је он био у тој групи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Мирковић Стеван?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Мирковић Стеван је био заставник који је био на служби у контра-обавештајној групи у гарнизону у Осијеку и у то време он је био извучен са тог простора зато што су већ била почела ратна дејства и он и цео тај део контра-обавештајне групе и ушао у састав контра-обавештајне групе Прве војне области као заставник, а та контра-обавештајна група Прве војне области почиње на начин безбедности Прве војне области.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ево видите, господин Вујић говори другачије да је у првој групи из управе безбедности на чијем челу је био господин Александар су били Вујић, Томић, Кијановић, Тошић и Мирковић Стеван, значи из његове групе, а из Прве армијске области су били Цекић, Бранко Корица и Мунћан?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Нетачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и? Желите да коментаришете нешто, имате ли Ви нека друга сазнања?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Он треба да коментарише, а не ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, што је то важно сад ево реците нам што је то важно? Што је важно да ли на то у том делу било господин Васиљевић, било господин Вујић говоре истину, или говоре неистину, ево на ту околност зашто је важно, зашто је битно да ли неко од ове двојице сведока казује тачно или казује нетачно? Што су нам те чињенице толико важне?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: То су људи господине председниче били који су били директно задужени за заробљена лица. То говори овај сведок овде, не овај него Богдан Вујић да је послат од Управе безбедности за евакуацију и збрињавање заробљених лица и како то сад није важно, а он тврди да уопште није била никаква група, не познаје, прави се невешт, не зна ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, објаснили сте нам зашто је то важно, хвала.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Неко је у својим извештајима, господине председниче прећутао многе ствари и кроз та имена да видимо ко шта, како можда наиђемо. Ја овде само хоћу да помогнем. Ја овде себе уопште не браним него хоћу да помогнем овом суду и овима овде преко да дођу до истине, е сад ако у нечем погрешим Ви немојте толико замерати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не замерам ја Вама него само дајте да се ограничимо само на оно што ово веће мисли да је важно?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Сведок је знао говорити да Шљиво није довољно стручан и да нема довољно искуства у свом раду, то говори на страни 8, па питам ја онда сведока како њему као високом официру се испустало испред носа десио се догађај на Овчари и стрељано 200 људи, а знате говорити о Шљиванчанину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам питање.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Сведок је јуче говорио да је господин Дуловић имао свој дневник у руци кад је разговарао са њим, е сад не знам да ли је рекао да ли је и он читао заједно са Дуловићем или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да га није он имао. Сведок га није имао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: У руци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок не, Дуловић да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Дуловић каже да ником није показивао тај дневник, значи то је још један доказ да сведок не говори истину. Ко је био орган безбедности на истуреном месту у Карађорђевој?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је уопште истурено место у Карађорђевој?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Он то овде говори.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Могу ли да одговорим?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: На страни 34.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не зове се истурено него истакнуто, значи то је део команде Прве војне области на челу са командантом Животом Панићем, генералом Животом Панићем у објекту који се зове Дијана. Имао је групу која му је потребна за командовање и за обједињавање дејстава свих састава на подручју на којем се налази то подручје Славоније, Срема и Барање. То је мала група, дакле, кад је нешто у тежишту дејстава команда армије, део команде армије излази на ратну локацију да би се лакше организовала дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је орган безбедности?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: У почетку ту нема органа безбедности, нема га све до негде 15., 16. новембра 1991. године. Због тога што је генерал Бабић иступио из свог тима да тако кажем првог човека испод њега то је пуковника Петковића који је у Шиду и који би требао да координира органа безбедности на том подручју, дакле, то је Петковић који њега заступа. Било је неприродно да тамо нема органа безбедности код команданта. О свему би требало на пример генерал Бабић. Међутим, Бабић има целу армију, целу војну област тада скоро пола Југославије, других органа безбедности који нису ангажовани на том ратном подручју и он је остао у Београду, али ја сам му

сугерисао да није логично да командант Прве војне области нема органа безбедности поред себе. То сад ја могу да коментаришем и то сам коментарисао у Хагу генералу Животи Панићу баш и није било мило да му ту негде буду органи безбедности око њега, а онда је по природи ствари Петковић из Шида требао да пређе на то истурено командно место. Генерал Живота Панић је одбио да прими Петковића говорећи да је то човек оног претходног команданта а то је био генерал Спиковски и једноставно га није хтео поред себе. Онда је нађено средње решење да из Управе безбедности из једница које су потчињене Управи безбедности а то је био на пример Војно технички институт, једна од установа потчињена ССНО-у узет је пуковник Петрушић Драгић који је послат на ИКМ. Када је дошао тамо на ИКМ њега је покушао генерал Живота Панић да склони одатле и да га премести у други објекат који је негде око 3 до 4 км удаљен, али је ипак на инсистирање овога да он нема потребе да буде ван тога остао ту на командном месту и кад су били заједнички састанци са челним људима из МУП-а, са Радованом Стојчићем Бацом у два наврата је долазио и Јовица Станишић, онда што је природно било да тада на тим састанцима буде и орган безбедности и он је Петрушића одатле удаљавао, дакле, био је од 15. новембра па неких 25 дана.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Петрушић а не Перушић.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Петрушић Драгић.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Начелник оперативног органа у команди био је, рекли сте Тодоровић неки е сад име нисте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наченик чега?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Начелник оперативног органа у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој команди?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Код Панића, да био је пуковник овако сте рекли Тодоровић, не сећате се имена?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не знам ни сада име, посебно је био шеф кабинета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Значи у овом казивању и они су у једну руку били упознати са ситуацијом на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли су и они били упознати са ситуацијом на терену сем ових у Шиду?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Значи, прво да расчистимо, тог оперативног органа пошто је обично за органе безбедности често термин и оперативац да се не извуче закључак да је Тодоровић орган безбедности. Он је орган у оперативном наставном одељењу команде војне области. Значи то је прва да расчистимо. Друга, Петрушић је требало да добија информације од састава потчињених, ту је и новосадски корпус, ту је био и део крагујевачког корпуса и друге јединице и он је део информација вероватно добијао са терена које је слао у Прву војну област.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Значи, по овоме Петковић је био везан за Петрушића и за начелника генерала Бабића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу мислим да смо на ту тему довољно разјаснили и не занима нас превише тако широко и тако далеко.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па то су све органи безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нека су.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Нек ми само ово одговори и нећу више. Петковић је био значи везан за Петрушића по Вашем и за начелника безбедности Прве војне области Мила Бабића?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: То Вам је исто одговор као и око гардијске бригаде Мркшића да ли је везан за Вука Обрадовића или за Животу Панића то је иста логика.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Пошто је Милан Бабић био упознат са ситуацијом и догађајима на терену то господин Вујић говори а и Драги Вукосављевић у пар наврата је рекао да га је обавештавао свакодневно, значи да је и начелник оперативног органа у команди Прве војне области пуковник Тодоровић био упознат са догађајима, да ли су они обавештавали сведока Васиљевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, сведок је на то одговорио.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Како је одговорио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је на то одговорио ко га је обавештавао и колико је обавештаван ми овде расправљамо о овом злочину на Овчари, о томе расправљамо.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Они су све знали, кроз ово се види да су они све знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок тврди да је о томе сазнао тек у јануару 1993. године.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро, али кроз овог сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сад, да ли Вас је обавештавао о томе овај, а сведок је рекао да је тек о томе сазнао у јануару 1993. године, шта причамо? Чему онда сва та питања?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја ћу на ова питања рецимо позвати ове људе да их суочим са господином Васиљевићем и сад себи нормално припремам терен за тако нешто, ако дозволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви можете предложити да се неко саслуша као сведок на неке околности о томе ћемо ми да одлучимо.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Хоћу да кажем да су и ови у Карађорђеву и ови у Шиду знали све шта се догађа. Само једино Васиљевић није знао ништа шта се догађа, а био је главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваш коментар господине Вујановићу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: То ми неће никада бити јасно, ником није ни јасно. Драги је чак обавештавао Шид кад му је речено да се бави

проблематиком јединице а не безбедносним пословима. Јел то нешто говори, говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, за након, то је за после. Добро ако имате још питања за сведока?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче нам рекосте 20 минута ево већ сат времена и 20 минута.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ако морам да завршим ја ћу завршити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само ако имате питања само изволите.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је приликом првог сусрета са Дуловићем, Дуловић њему говорио о неким парама из СДК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не интересује нас. Не занима нас то, то питање нас не занима уопште.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: То смо питали Дуловића, Дуловић о томе нема ништа, не зна ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што да питамо сведока, не занима нас.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: А што смо морали питати Дуловића господине председниче ако не смем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет Ви само бисте да расправљате господине Вујановићу?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сведок зна ко је тада 1991., 1992. био Врховни војни тужилац и да ли има сазнања да је послао неке истражне судије на терен у Вуковар да истраже случај Овчара? Јел био можда Младен Папић, Миладин Папић?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, Миладин Папић је, не Врховни војни тужилац него врховни тужилац је врховни да га тако преведем жаргонски, а после војни тужилац у Првој армији.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел послао неког на терен да испита?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је то већ питан везано за истраге, поступке, сведок је питан.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сведок зна ко је био помоћник за позадину Прве армије, јел то био можда Црмарић неки?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Јесте.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел знате његова задужења тих дана, критичних дана, задатке, задужења, обавезе?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: То су питања на која мора да одговара вештак неки ја могу да објашњавам али.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја питам господине председниче ако човек зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је битно да ли, не сад да ли сведок зна, него што је битно да ми сазнамо да је тај човек, да се зове тако и тако и да су његова задужења та и та, шта је то важно за нас?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Помињу се цивилни и војни аутобуси, па пошто је он био помоћник за позадину можда је човек послао аутобусе на терен да

видимо ко је послао те аутобусе, то је исто битно? Неко каже да су били цивилни, неко каже да су били војни, он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви предложите господине Вујановићу да позовемо тога како се зове да га саслушамо као сведока.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па добро, не видим ништа лоше да питам човека, можда га и зна лично овако.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Знам га лично, не знам ништа око аутобуса.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Пошто сведок прати ток суђења сигурно, да ли познаје или је чуо за њега Петковић Спасоја звани «Штука»?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, знам да је неког Шљуку колико се ја сећам не знам да ли је Штука спомињао Дуловић.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Онда сте рекли да је у неком другом фељтону променио име Шљука на Штуку.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Откуд ја знам ша ми је тада рекао, могуће да га ја добро нисам ни чуо, да ли је Штука, Шљука.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не, рекли сте да је променио, да је написао Шетковић Спасоје не Штука, да се ради о Петковић Спасоју?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, то што сам рекао што је написано тако је.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је у том фељтону било речи о «Штуки» што сте читали што сте приложили овде као доказни материјал?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не могу да се сетим, могуће да га има, значи не могу да се сетим шта пише.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли му је потпуковник Јевтовић Милан тада био у пензији када сте Ви разговарали са њим, тада је био у пензији?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Јесте.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: А 1991. да ли је био активан?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Јесте.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел имао каква задужења везана за Вуковар?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Он у Вуковару није био он је био у Крагујевачком корпусу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Како то долази да баш код њега идете и да се распитујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је сведок.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јоца «Кафић» није био само за Ваше сазнање, није био капетан него поручник, то нам је Јоца рекао.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Значи треба веровати свему ономе што Јоца каже.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Новковић Јован је упознао Везмаровића када га је возио кући са неког саслушања, да ли је то 1999., 2001., 2003. ја нисам разумео добро. Тада је Јоца давао исказе као и Везмаровић, а Васиљевић каже

да му је Везмаровић у разговору јануара 1998. причао како му је Јоца Везмаровић причао да се дешавају та дешавања, па како је сад могуће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога питате? Сведока, нас или себе?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па кад је незгодно преко Вас питати њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу ово већ трећи пут да Ви желите да сведоку се предочи нешто и онда сад како је то могуће, сведок је овде рекао да је нама пренео оно што су њему рекли, а Ви питате сведока како је то могуће, како је сад то могуће. Па Вас ја питам јел питате сведока, питате нас овде или можда питате себе, како је то могуће? Немојте то су закључивања, то могу бити Ваша закључивања, коментари итд.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Хоћу да му предочим, имам право па нек коментарише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па предочавамо ево већ трећи пут му предочавамо, знате Јоца «Кафић» није капетан него је поручник, знате Јоца «Кафић» негира да је састављао било какав списак, знате Везмаровић је нама рекао ово, сведок је дао своја објашњења, сведок каже ја сам вама пренео оно што су они мени рекли. Јели то тако или није?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Сад се говори о времену о годину дана разлике. Јоца тада није ни знао Везмаровића. Не знам како се зове примедба, коментар, не знам више шта. Ја Вас молим да ми помогнете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па примедбу, ево као примедба, као коментар а пре би било за завршну реч и за оцену доказа.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Везмаровић је у свом исказу на страни 86 испричао исту причу Јефтовићу као у овом суду, па питам сведока зашто је измислио списак да га Јоца има, да га је он замењивао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је измислио?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па друг генерал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, опет Ви.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Зато што Везмаровић господине председниче каже да је он дао пред овим судом иста казивања и господину Јефтовићу, значи нигде није спомињао ни списак ни да га је замењивао Јоца, ни многе друге ствари, па питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, опет трећи пут, сведок тврди да је нама рекао овде оно што су они њему рекли тада својевремено 1995., 1994., 1998. знате, тако да је то извесно беспредметно предочавати сведоку.

Предочавали смо му у ходу да ти људи нешто другачије казују овде у судници.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не знам да ли ћете дозволити ово питање. Ко је по његовом мишљењу затајио у обавештавању према њему? Ко је задужен у рату за прихват заробљеника и њихову обраду, не питам сад за Вуковар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопштено?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је једно од оних питања која бојим се да нису за сведоке него пре за некога експерта који би нам разјаснио све те опште ствари, линије командовања, извештавања.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро, Ви господине председниче одмах кажете сведоку да он не зна и нормално да ће рећи «не знам».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок то зна.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па нека каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок то зна као све друго.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па што нам не каже онда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо зато што онда можемо сваког официра можемо да питамо на те околности и онда треба дас да предочавамо «е знате тај генерал на ту тему сматра ово, а Ви кажете ово», па нећемо тако.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Није он било какав сведок. Он нам је добар сведок, друг. Ја јуче нисам разумео, па питам сведока да ли је Зјајо био тамо на Овчари или је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га два пута.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја стварно нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок то не зна.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Е кад не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био, да ли је дошао на Овчару, сведок то не зна, ја га питао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је сведок питао Зјају, а ко је учествовао у злочину и ко пуца и тамо је онда добио сазнања Топола и Кинез, ако није био како онда објашњава да зна то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко како објашњава? Молим? Да ли сте разговарали са њим нешто везано за ово?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Спаја ствари које нису у истом временском периоду. Значи да појаснимо, Зјајо је добио задатак да иде јер има проблема на Овчари. Прилази Овчари, чује пуцњи, то је његова прича и каже овај нам наређује да се враћамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, све сте рекли.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Из тога може да се извуче закључак, то је само закључак да ли је био или није био баш код хангара овај на Овчари, а онда кад ја питам ко је то, а он каже то су Топола, Кинез итд.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не, Ви сте рекли јуче овако дословце пошто је, Ви сте га питали «Ко је учествовао у злочину», па како можете говорити о злочину кад не знате уопште шта је било тамо, какав злочин?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Па он човек зна за то, касније он то зна.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па није био тамо.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: У чему је проблем што није био.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: проблем је у Вашем ово што Ви говорите питате га за злочин какав злочин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу ако то Вама није јасно нека остане тако, нека остане тако Вама нејасно. Нама је јасно. Немојте нам објашњавати, нама је то јасно. Ја не знам заиста шта ту Вама није јасно.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Није ми јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Човек није био на Овчари, а он га пита за злочин, а онда му тај човек што није био на Овчари говори за Тополу и Кинеза како то може бити јасно? Не може бити јасно никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Грабову сигурно није био, по тврдњи Зјаја.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Говорим о Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није био ни на Грабову.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Када му је Шљиванчанин рекао да су ликвидацију извршили територијалци и добровољци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то сведок.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Рекао је да му је то Шљиво рекао, а није рекао када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је када је имао тај сусрет са Шљиванчанином.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Када је био ово задњи пут од 22. до 25. ту је рекао и разлог неки добровољци, резервисти предају оружја, о којој се тачно јединици ради и како је то решено, пошто сте само због тога дошли наводно?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Дакле, не знам која јединица очигледно нека скупина добровољаца, имали су углавном кокарде, шубаре, браде, а да ли су они у територијалном саставу из штаба Територијалне одбране Вуковара или некој групи, значи не знам ко су, они нису били позвани као резервисти и нису добили новчана средства.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Како сте решили тај проблем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно.

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Решен проблем значи ја сам с њима разговарао да оружје треба да врате, да се војска не скупља околу да их разоружава а да нова стража од оних који су их послали.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не можете да се сетите никога баш с ким сте разговарали?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, кога бих се сетио.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Није ми ово сад јасно кад је причао можда сам лоше записао резервисао сам по сектору безбедности Кадијевићу. Њега остало није интересовало, о чему га је онда обавештавао, шта то остало га није интересовало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По сектору безбедности јасно је то нама.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: А шта га остало није интересовало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Рекао је јуче да је видео ратни дневник и да у њему пише да се заробљеници не предају ТО, а да ли пише шта да се ради са заробљеницима, коме да се предају, где да се воде?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Објаснио сам да је била наредба команданта Прве војне области о формирању сабирног центра у Сремској Митровици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да, него у ратном дневнику гардијске бригаде да ли има бар о оним деловима који су Вама предочени, да ли има икаквих информација, прибелешки везано за ратне заробљенике, поступању са ратним заробљеницима?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Мислим да има забележено који су задаци око, након значи престанка борбених дејстава, то је расчишћавање тих група, претрес, извлачење ових селекција и упућивање, збрињавање рањеника и тако. Нешто има записано у дневнику гардијске бригаде, али то је само кратко, значи ту мора да постоје наређења, вероватно је дошла депеша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нам јуче рекосте ратни дневник?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Ратни дневник гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам добро схватио да се води још неки дневник и да ли тактичко-оперативни?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, само је мени показиван ратни дневник гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се води још неки дневник, изузев ратног дневника?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, само ратни дневник.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јуче је рекао да је Драги Вукосављевић морао да обавештава по линији командовања. Е сад ми није јасно, кога је то морао да обавештава по линији командовања, када он не обавештава, обавештавао и Шид и значи и Шљиванчанина, кога је то морао обавештавати? Овде је рекао да мора да обавештава по линији командовања. Сад која је његова линија командовања, по хијерархији, кога је он морао обавештавати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драги Вукосављевић, знате ко је?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Претпостављам шта хоће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из 80. моторизоване?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Он мора да обавештава по линији командовања свог команданта бригада о свему што је од проблема безбедности у његовој зони, значи то је извештавање по линији командовања. О стручној линији он треба да извештава органа безбедности у претпостављеној команди. Једно време док вероватно није формирана оперативна група Југ то би требало да буде Шид, јер је из Прве војне области.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је формирана ова онда је то Шљиванчанин?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Истурен орган безбедности који обједињава свих органа. Кад је формирана оперативна група Југ вероватно је требало да буде регулисано кога тада обавештава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јасно. Имате ли још питања господине Вујановићу?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јуче на питања Мирољуба господин Васиљевић је спомену неког Ђукића и данас га је споменуо, па је Васиљевић рекао Ђукићу

зашто Шљиванчанин не обавештава о догађајима у Вуковари, на које је догађаје мислио?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Иначе, по линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је одговорио, одговорио је сведок на то питање господине Вујановићу. Рекли сте Ви то, чули смо то.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Убеђен сам господине председнице да овај сведок зна све и да са овим лажним сведочењем пере руке од свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш коментар претпостављам на казивање сведока? Да ли још неко од оптужених има питања за сведока? Изволите господине Драговићу.

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Господине председнице, ја немам питање, само кратак коментар ако ми дозволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Па видите, мало ми је нелогично поготову јучерашњи исказ сведока с обзиром на његову функцију коју је обављао, да зна се ко је био потчињени и обавештајна и контра-обавештајна, да гро његове изјаве се заснива на изјави валидној изјави новинара Јована, како му он тепа Јоце Дуловића. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још питања? Нема.

Даљих питања сведоку нема.

Да ли имате још нешто да кажете господине Васиљевићу?

СВЕДОК ВАСИЉЕВИЋ АЛЕКСАНДАР: Немам ништа. Све што сам рекао остајем при томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок нема ништа више да изјави.

Да ли тражите трошкове што сте дошли у суд јуче и данас?

Сведок трошкове не тражи.

Хвала лепо, можете ићи. Направићемо 20 минута паузе па ћемо наставити .

Настављено у 12 сати након паузе од 30 минута ради одмора.

Оптужени Булић.

ОПТ. БУЛИЋ МИЛАН: Добар дан. Господине председнице ја заиста не могу више да издржим и да јучерашње Ваше питање, три пута сте ме питали да ли

могу ја сам се стварно максимално трудио али велики напор је то за мене. Ноћас сам имао проблема, нисам ни спавао, грчеви су ме ватали, ја сам јутрос био код докторице, она је рекла да одем, па кад се вратим да дођем поново код ње на разговор, итд. Ја бих Вас молио да ако може ја стварно не могу више ово је за мене превише. Не могу седети. Ја не могу да седим 5 сати, могу можда сат времена да седим, али не могу издржати стварно. Мени је жао и Вас и свих ту и ових људи, али заиста не могу, па Ви сада одлучите шта ћете направити. Стварно не могу издржати. Ја бих драге воље али имам притисак као да ми нешто на глави од тоне стоји, тако неки притисак имам у глави и не могу стварно. Кажем нисам целу ноћ спавао и грчеве сам имао, кидали су ме. Нисам психички више колико нисам физички толико нисам психички спреман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо Вас. Бранилац оптуженог господин Мунижаба је поднео је поднесак један, ми смо то сад добили у коме предлаже да се поступак против оптуженог Булића раздвоји и да се оптужени Булић због мишљења вештака који нас је известио о стању његовог здравља, а то мишљење сте добили да се и пусти да се у даљем току поступка брани са слободе. Ја бих молио заменика тужиоца да се изјасни само о овом предлогу око раздвајања поступка?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, ја пре него што би се изјаснио о том предлогу ја бих молио да се, предложио бих да се тај вештак који је дао то мишљење позове овде и саслуша дам у поставим ја пар питања па бих тек онда могао да се изјасним у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проблем је само раздвајање поступка. Само око раздвајања поступка?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Независно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја сам размишљао о томе да тог вештака свакако позовемо и да га саслушамо. Но, добро ово је. Немојте напуштати судницу, ми ћемо напустити судницу да се само договоримо шта и како даље да радимо, имамо сведока који је дошао по оваквом времену из Крагујевца. Ми разумемо потпуно господина Булића у светлу кажем овог мишљења вештака везано за његове способности да прати поступак, да учествује у овом поступку, практично да седи, проблем је у томе што нас вештак извештава да он је способан учествовати у поступку, али не може да издржи неко дуже време у судници, значи он је способан учествовати у поступку, али да се то време проведено у судници на неки начин прилагоди тим његовим здравственим проблемима. Значи једно 5 минута само, ми ћемо се повући да одлучимо шта ћемо даље да радимо.

Потом је веће донело, а председник објавио следеће

Р Е Ш Е Њ Е

У смислу одредбе члана 34 став 1 ЗКП према оптуженом Булић Милану са осталим подацима као у спису кривични поступак СЕ РАЗДВАЈА од кривичног поступка према осталим оптуженима и довршиће се посебно пред истим судом, а по истој оптужници.

О предлогу за укидање притвора према овом оптуженом одлучиће се накнадно у том поступку.

Господине Булићу од овог тренутка Ви можете напустити ову судницу, ми смо у односу на Вас поступак раздвојили, водићемо га посебно по истој оптужници, али водићемо га посебно. Само ћете Ви бити у том поступку. Ви сада можете напустити ову судницу. Хвала лепо, а ми ћемо овај поступак наставити са саслушањем сведока, браниоче Ви сте такође слободни, са саслушањем сведока Вукић Светолика.

Господне Вукићу како ме чујете?
СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Светолик Вукић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам како ме чујете?
СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Ја се извињавам ја слабије чујем, имам оштећење слуха па морате мало јасније, а не гласно много али јасније мало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам сад у овим условима, оволике суднице колико то може бити јасно, знате, не чујете ме? Ако би сте пришли овде ближе да ли бисте нас боље чули? Приђите овамо ближе молим Вас, ево ту, седите ту, укључите тај микрофон да видим да ли се овде чујемо? Да ли ме сад чујете? Дакле, Ви се зовете?
СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Светолик Вукић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукић Светолик. Из?
СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Рођен сам у Гарошима иначе живим у Аранђеловцу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Аранђеловца?
СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица и број?
СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Орашачка бр. 23.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Орашачка број 23 из Аранђеловца, од оца?
СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Драгослава.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драгослава, рођен?
СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: 1949.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1949. године, где у?
СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: У селу Гараша код Аранђеловца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Селу Гараша, Општина Аранђеловац. Шта сте по занимању?
СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Инжењер технологије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инжењер технологије. Да ли знате против кога се води поступак овај у коме смо Вас позвали?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Знам, читао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из средстава јавног информисања? Да ли познајете те људе?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, дакле, нисте ни у сродству ни у завади, пошто их и не познајете.

Несродан, није у завади, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Вукићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети.

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Шта нисам у обавези?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у обавези да одговорите на она питања ако бисте одговором себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Разумете? Ја Вас молим да сад наглас прочитате текст те заклетве. Гласно прочитајте, наглас.

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Заклињем се да ћу у свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, дакле, разумели сте. Не смете ни прећутати све што знате?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Молим. Поновите молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, не смете да прећутите, све што Вам је познато не смете прећутати, а ми смо Вас овде позвали да нам причате о Вуковару јесен 1991. године, да ли сте Ви били тамо?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли, јесте ли били као војник ангажовани, јесте ли били ангажовани као какав резервни официр или што слично?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Ја сам био у саставу 80. моторизоване бригаде на дужности начелника АБХО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чину?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: У чину капетана прве класе у резерви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вукићу сад ћете добити слушалице. Како ме сад чујете господине Вукићу?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је добро? Причајте нам о томе када сте мобилисани.

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Јел може мало тише само, сад ми је много јако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он ће Вам показати где се то. Покажите сведоку где може да регулише јачину. Ви сад регулишите јачину тако да Вам буде коректно. Причајте нам о томе када сте ангажовани, када сте мобилисани, када је 80. моторизована отишла на реон Вуковара? Мало се примакните или тај микрофон мало примакните.

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не знам сад да ли је то битно, ми смо тек у трећој мобилизацији отишли у реон Вуковара тачније у село Негославце. Два пута се бригада распадала, једном у Шиду, први пут не сећам се датума, а други пут смо били на припремама на Тобетином пољу, Дивчибаре и ту се исто распала бригада и отишли смо кући. Касније, то је било, то се сећам, то је уписано и у оној књижици, мислим да је то био 7. новембар кад сам добио позив, а 8. су већ били у Негославцима, дошли смо у реон Церовце код Крагујевца, ту смо се искупили, ту нам је било зборно место и уствари кренули смо из Аранђеловца неким возилима али су нас тамо пребацили у Церовац, а после тога у Смедерево у касарну. У Смедереву смо преноћили и ту смо доручковали и неким аутобусима смо кренули према Вуковару. Мобилисана су парцијално јединица по јединица пошто није успела мобилизација целе бригаде па је то ишло тако и у аутобусу смо чистили лично наоружање, то је било конзервирано итд. и негде на ауто путу пре Шида смо добили муницију. Стигли смо у Негославце негде шта ја знам, да ли је било пре подне, око подне, није то ни битно али ту смо стигли и сместили смо се у једну кућу ту. Ја сам био у команди бригаде пошто сам начелник ми родовци резервни официри углавном били смо са командантом, било је још артиљерије, инжењерије, сви родовци и оперативци, командант, начелник штаба итд, ту је било у непосредној близини и оперативна сала, ја мислим да је то пре била нека трговина па је то претворено у оперативну салу, а непосредно до ње је била једна кућа у којој смо ми боравили за то време. То, о томе толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант бригаде?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Командант бригаде је био Милорад Војновић пуковник, а пре њега док се распадала бригада био је Стојиловић, не могу да се сетим не знам му име тачно, он је кад се бригада у Шиду распала а после је смењен, доведен је Војновић и тада је био Војновић Милорад потпуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био начелник артиљерије?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Начелник артиљерије је био Дачић Миољуб, резервни капетан прве класе из Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник за безбедност?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Е то не знам. За безбедност ја мислим да је био Драги Вукосављевић чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Д али знате ко је Везмаровић Драган?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Њега не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте чули за Овчару?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули за Овчару и да ли сте били тамо?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Био сам два пута на Овчари. Први пут је био не знам тачно датум, али читајући чланке у штампи то је био отприлике 18. новембар и колико се сећам то је био онај дан кад су престале операције ратне, борбена дејства, негде у поподневним сатима, мислим да је то било после ручка, тако да нисам био ту у кући где смо боравили него да ли сам долазио из трпезарије и видим ту су се скупили сви ови моји официри из команде и кажу идемо на Овчару. Нисам ни знао шта је Овчара ни где је то. Шта ћемо тамо, да правимо логор за заробљенике. Никада нисам био у таквој ситуацији, никада тако нешто нисам радио, шта је то, како да правимо, шта да правимо итд. Ми смо кренули сад неки детаљи можда нису битни да сам ја направио неку грешку, обуо оне чизме, хладно било, било блато па су оне биле тесне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабо чујете, Ви мало гласније говорите.

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Ми смо отишли тамо, пребацили смо се овим нашим возилима, тамо смо видели једну велику зграду, не знам каква је намена била у мирнодобским условима, речено је да ту треба да стигне једна група заробљеника, онда су као ето ту је било прављење логора, затега се један канап од зида до зида и у том делу тамо ће они да буду. Ми смо били с ове стране канапа, ту је била нека јединица је спавала, ту су боравили не знам која, они су напустили ваљда ратиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, склоните руку са уста да не сметате микрофону, молим Вас.

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: И ту је било сламе, остало је сламе пуно где су они спавали, где су лежали и почели су да пристижу ти људи заробљени, долазили су војним камионима. Наређено је да се формира један шпалир овако колико је био широк онај плато за улаз у ту зграду и они су излазили из возила и између су пролазили и улазили су тамо у просторију и тамо иза оног канапа и ту су колико је сад потребно времена било не могу тачно да се сетим, углавном они су ушли ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је у шпалиру?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Била је војска наша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 80. моторизоване? Које јединице, да ли то знате?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: То не знам. Било је из свих јединица приштабских вероватно не знам тачно, ја те људе нисам ни познавао, ја сам познавао вод АБХО јер сам њима био директни претпостављени и њих сам све познавао. Ове овако некога из виђења сам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они били из вода АБХО?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Па да Вам кажем не могу да се сетим можда неко јесте, ми смо најчешће највише давали стражу у Негославцима у тај реон где је била смештена команда па смо највише вод АБХО је давао стражу и био је приправан за дотур воде пошто имамо оне цистерне итд. Мислим то су нам биле главне активности. Ти људи су ушли, мирно је све било, није било никаквог малтретирања, нису они ништа реаговали, протестовали, све се то мирно завршило јер су сви ушли тамо и кад смо ми у тој згради командант је наредио, одредио је две групе људи који ће да их чува у току те ноћи и ја сам пао у прву групу да будем, ја Ћирковић Никола, је био начелник инжињерије, Давид Вујин, он је мајор он је активни официр био он је дошао нешто касније него ми, не знам одакле је дошао, он је био, за нас тројицу знам, да ли је још неко од официра ко је био и мислим да је то била једна група од 15 људи која је требала да обезбеђује да чува те заробљенике до 24,00, а после тога ћемо добити смену. Ми смо остали ту, мало нас је било, у мени се јавио велики страх, тамо је био велики број људи, нас мало без обзира што они нису наоружани, поготову кад смо дали смо им сламу, претходно је био го бетон, дали смо им сламу, они су ону сламу разгртали, то је слама уствари дата још него што су остали ван ове групе од нас 15 отишли. Дата им је слама и кад су ови отишли ми смо отишли сами, била је тишина овако они су тамо међусобно причали, стајали и неко је од њих тамо бацио неки пушчани метак који је био заостао у оној слами па су нам они то као враћали. У мени се тада јавио неки велики страх од тога шта би било ако је ту заостала нека бомба шта би се ту све догађало итд. и ми смо ту ноћ односно до пола ноћи издржали, добили смо смену и отишли смо назад у команду, моја група у којој сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Негославце.

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Да. Вратили смо се у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то група била да ли знате Ви, ко су били заробљени? Колико их је било, ко су били, јесу ли били униформисани?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Па да Вам кажем, не могу сад да одређујем број то не би било озбиљно типовати, била је једна већа група људи, шта ја знам ако смем слободно да процењујем јер ја не волим да то процењујем ако не знам, била је повећа група, имало је сигурно 150 људи можда и више, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је довео? Припадници које јединице не знате?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је извршена нека примопредаја, неко пописивање?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не, то нисам видео никако, никакв попис није био, само су улазили и излазили су из оних камиона, то су били ови ТАМ-ови дајчеви камиони, они су излазили из тих камиона и улазили су на та врата и тамо су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је било са том групом?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Па ја сам чуо, не могу да тврдим, али ја сам чуо сутрадан зашто сам се интересовао, зато што плашио сам се имао сам страх да не будемо поново требали да идемо да их обезбеђујемо и кад је дошла ова друга која је од 24,00 па до 6 они су дошли и кажу, ја питам «шта је било, ко сад иде», каже «не иде нику, они су отишли». Добили су доручак, чај и конзерве неке шта ја знам и отишли су. «Где су отишли», неко је причао у Сремску Митровицу. «Како су отишли», «неким аутобусима итд.», тако да ми је то толико око тога познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте други пут били на Овчари, рекосте два пута?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Други пут, сад нисам сигуран да ли ће то бити одмах тај дан, сутрадан или наредни дан. То нисам сигуран. Били смо у команди тамо, то је већ било мрак већ је ухватио мрак у то време мрак је и пре 5 сати, већ је мрак ухватио и у то време наступа и полицијски час, ми смо били ту у соби, дошао је мајор Душан Јанковић, ја не знам он је био начелник штаба а касније је дошао потпуковник Даниловић, не знам тачно кад је Даниловић дошао, да ли је дошао кад смо били у Негославцима или кад смо прешли у касарну у Вуковару, то сад не могу да тврдим, то не знам али пре доласка Даниловића начелник штаба је био мајор Душко, Душан Јанковић и он нас је позвао и рекао «момци мора да се иде на Овчару опет», «шта ћемо на Овчару», каже «има нека гужва, неки заробљеници треба да се чувају» и онда смо ми почели да реагујемо ја и Дачић је био. Нисмо хтели да идемо са образложењем има ли још неко то да ради или само ми морамо да идемо, страх ме је било уопште и да помислим да се нађем на другој страни толиког броја људи итд., али после тог препирања и натезања нисмо смели да одбијемо наређење, кренули смо, ја мислим ваљда је Душли и возило то обезбедио и неколико војника, колико их је било не знам, била је једна групица мања, ја и Дачић смо сели у кабину, сад не могу да се сетим да ли је био то дајц онај ТАМ или је био пицгауер неко возило, није битно, углавном ми смо отишли тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, Дачић?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Ја и Дачић смо седели у кабинџи, а остали су седели позади у возилу у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још ко од официра Ваших било с Вама?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не могу да тврдим, не могу да се сетим стварно не могу, покушавао сам да се сетим да ли је, ко је био, знам да је било натезање и да су неки одбијали, да су неки одбили, Душко је рекао да не може да из поџскуља, не зна где су итд., итд., и ми смо отишли тамо. Стигли смо и опет на она иста врата, онај исти канап стоји који је био кад је била претходна група, само се сад разликују заробљеници, имало је ту неких људи са завојима око главе, завијена рука итд., овако на «П» стајали су уза зид наслоњени леђима колико је могло да их се попакује. Неки су и седели доле на оном поду, неки су и стајали поред оног канапа, шетали, тако причали људи итд. Ми смо овамо на другој страни канапа, било је доста униформисане војске, углавном у

маскирној униформи, можда понеки СМБ, никог нисам познао, тражили смо погледом да нађемо команданта и кроз ту гужву смо се пробијали, велика је била, било је пуно људи, велика је гужва била. Ми смо се пробијали и угледали смо команданта, дошли смо код њега. Он је био нервозан, нешто је и викнуо, да ли нас је прекорео нешто, «где сте, што вас нема» итд., ја сам рекао «сад смо добили наређење» није дуго остао, није дуго причао са нама само је рекао «јавите се овом мајору за даље задатке», показао је руком једног мајора који је био исто у маскирној униформи и ја сам одмах отишао на пар корака можда на оволико отприлике до вас. Између нас је било војске, дошао сам до њега и обратио сам му се са «друзе мајоре» још увек смо се тако ословљавали, бар ја нисам био навикао још. «Какав је наш задатак», рекао ми је «сачекајте ту, рећи ћу» и ми смо ту стајали, причали пушили, било је хладно, цупкали онако и време је пролазило, они су ту нешто причали нешто онако у ходу једни до другог и шта ја знам. Ми смо чекали да видимо какав је задатак. Мислио сам да ће нас опет оставити као и претходне ноћи претходној групи да ми останемо сами и хватао ме страх никако нисам могао, али ту где сам ту сам, шта ћу. И како је време пролазило ја видим да ми никакву ту улогу немамо, нико нам никакав задатак не даје ништа, Дачић и ја разговарамо «ајде да ми питамо овог мајора па да идемо ми», «ајде», одем ја код њега и сад не могу баш да цитирам али сам отприлике тако «друзе мајоре, чини ми се да ми више нисмо потребни овде, немамо ниаккве», каже «нисте», «јел можемо ми да идемо», каже «можете слободни сте», «хвала вам лепо», ми смо изашли, покупили се, укрцали у возило и дошли у Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико времена сте ви ту провели?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: И то не могу баш сада да тврдим прецизно, али можда смо били до једног сата отприлике, можда ни толико да вам кажем нама и мунут је био велики тако да не могу да одредим тачно, али можда до сат. Вратили смо се назад и ту је био крај тог мог боравка у тој згради на том пољопривредном добру «Овчара».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву ситуацију затичете, ушли сте, схватио сам да сте ушли унутар те просторије, рекосте у «П» су ови и заробљени изгледају другачије, колико их је у односу на ону прву групу, да ли их је више или мање?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Па да Вам кажем отприлике можда ту негде, можда и нешто више кажем ни сам, не могу сад да процењујем, стварно не бих могао, али по некој процени овако слободно јер ови су стајали, прва група они су стајали, шетали, јел, ови други су и седели, било је седања и чучања и шта ја знам итд., тако да не могу баш сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је мрак када сте дошли тамо?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Да, па ми смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико је сати било отприлике?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Па било је после 17 отприлике јер је ту мрак је негде отприлике у то време, ја не знам сад тачно у новембру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро знам, али је и у 18 и у 19 и у 20 исто мрак у том смислу питам?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Па јесте, али је оно почетак оно кад је већ почео полицијски час, полицијски час је у 5 сати и ми смо се то бунили, где ћемо сад, срешће нас неко, упашћемо у неку заседу, побиће нас итд., итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра у хангару су ти заробљени кажете около у «П», има војника у маскирним претежно у максирним униформама, не знате ко су ти?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не ту, него са ове стране војска која их је заробила а тамо су претежно били у цивилу, имао је по неко неку униформу, али је претежно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где тамо?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Са друге стране где су били заробљеници међу њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Канапа?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, заробљеници су били претежно у цивилу?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ови што су у униформама, Ви рекосте максирним, колико их има по Вашој процени, колико их је?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Било их је доста, не могу опет, не смем, немојте ме што кажу држати за реч, али је било сигурно мање је било него што је било заробљеника, али је било и овамо доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су њихове активности, шта раде, шта раде ти војници?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Шетају, причају међусобно, видео сам једног можда једно, два случаја, неко је од тих људи позвао некога од тих заробљеника до канапа, онда нешто причали онда се овај враћа тамо, овај овамо итд. Ови су међусобно причали овамо, шта су они причали ја не знам то је велика гужва била, то је пуно људи, а ми смо стајали овамо ми који смо дошли из моје команде, то је група људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се понашају према заробљеницима?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Није било никаквог некоректног понашања, није било никаквог малтретирања, нико никога није нити ударио нити гурнуо нити ништа, уосталом они су били тамо иза канапа, ово је било овамо, то је била таква ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко врши попис?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не, нисам видео то ништа, никакав попис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли цивила наоружаних цивила?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра у хангару, око хангара, било где?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Око хангара ја нисам могао ни да видим ништа јер ту је и мрак а и нисам ни био ван хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дошли сте, кад сте дошли?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Па било је можда неких људи, али то је опет ја мислим да је то све било униформисано, нисам ја видео цивиле ту никакве, изузев ових заробљеника који су били у цивилу, овамо нисам видео никаквих цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете нам ништа ближе рећи о којој јединици или јединицама би се радило, ти маскирани, у маскирним униформама?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Верујте не бих могао то, стварно не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било војних полицајаца претпостављам да се они разликују од остатка припадника ЈНА по оним белим опртрачима?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Мени то није остало урезано, можда је и било не могу да тврдим ни да ни не, можда је и било, ја нисам то регистровао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете знате Драгог Вукосављевића?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Да, њега мало знам са њим нисам много контактирао, али га знам, био је са нама у јединици и пре одласка на ратиште виђали смо се тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам каже да је са вама двојицом заједно дошао горе на Овчару? То нам је он овде рекао, са вама двојицом, Ви имате надимак?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Лика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лика, да, а он нам је управо то рекао начелник АБХО био му је надимак «Лика» и начелник артиљерије Дачић?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Он са нама није дошао, то сасвим сигурно. Он са нама није дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он нам каже?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Да је он дошао са нама, он би сигурно седео у кабини возила, у кабини са возачем смо седели Дачић и ја, а ја њега на Овчари уопште нисам регистровао нити видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да сте потражили свог команданта, претпостављам Војновића и он је био тамо?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Да, он је био и њега сам нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко био из ваше команде?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још изузев тог мајора и Вашег команданта у чини потпуковника тада, да ли је још било официра високог чина које Ви нисте познавали?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Нисам приметио, стварно нисам ни регистровао, он је мени показао само руком на «јавите се овом мајору».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли нам описати мало тог мајора, ближе, висок, низак, крупан, ситан?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Мислим да је био виши од мене растом, онако елегантан није угојен човек био, неке црте лица да кажем да је био црн, плав то не могу, није ми остало уопште, али овако кад сам пришао да се обратим њему виши је био мало од мене, па сад колико виши али је виши од мене. Ја сам 175

цм он је онако мало виши, колико ја не знам. Тада сам га видео и један сусрет и следећи кад сам га питао можемо ли да идемо, то је било два контакта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел познајете мајора Шљиванчанина, тада мајора?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не, мајора Шљиванчанина само знам са телевизије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, са телевизије дакле га знате, касније са телевизије, па да ли је то можда тај човек?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не знам, не могу да тврдим, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драги Вукосављевић нам каже, дакле, да је дошао са вама двојцом, да је то било око 17 сати отприлике, да је тамо био капетан Везмаровић. Капетан Везмаровић је био командир чете војне полиције 80. моторизоване бригаде, значи ове Ваше бригаде, он је био командир чете војне полиције и он нам то каже, то није спорно, он то исто каже да је он тамо био са неких 20-ак припадника те своје јединице војне полиције?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Ја нисам видео ни Везмаровића, њега сам слабо и познавао да Вам кажем искрено, он је млађи можда од мене, ја сам познавао ове који смо дуже у једници пре одласка на ратиште и те старије официре сам познавао, а тог Везмаровића не могу ни да се сетим ни сад који је тај, чуо сам, познато ми овако као Везмаровић нешто, шта је он радио и тако, тако да ја сад то враћам филм да је он био у полицији, али ја њих тамо нисам уопште видео нити њега нити Драгог Вукосављевића, а Драги Вукосављевић са нама није отишао уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је дошао, дакле, да је дошао са вама, да сте затекли стање које сте затекли а он га описује знатно другачије. Он не говори о припадницима неке јединице друге у маскирним униформама, у већем броју итд., он говори о Везмаровићу и ових његових 20-ак људи, војних полицајаца, да је ситуација у хангару хаотична, да је стање хаотично, да му је Везмаровић пренео да су ти припадници војне полиције нападнути, неки су тучени, то су му неки од њих и потврдили, па је он отишао да тражи Војновића, што значи да Војновић тада није био тамо, знате, задржао се неких 2 сата, јер је Војновић био у штабу код Мркшића и потом се поново вратио на Овчару, затекао вас тамо иза хангара спремне за покрет, значи Везмаровића са његовим полицајцима и каже ова двојица официра који су дошли са мном били су тамо и приправни за покрет, аутомобили, пицгауери, односно окренути према Негославцима, ево то нам он говори.

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Ово што сам Вам рекао то стоји тако, иза тога стојим. Драгог Вукосављевића уопште нисам регистровао, нити видео нити реч проговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нам онда говоре и један и други, видите, онда нам и један и други говоре да је тамо био један постављен неки сто, да се ту врши попис, да заробљени прилазе том столу, говоре име, презиме итд., а један војник уписује те податке.

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: То ништа није било. За то време док смо ми ту били то није било. Да ли је то било пре или после мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По његовој причи Ви бисте били на Овчари најмање 2 сата?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Можда 2 сата са одласком и повратком, одлазак, повратак од момента али 2 сата да смо тамо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Јоца «Кафић»?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не знам, није ми то познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам то познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте за тих колико од 8. до 20. за тих 10-ак дана, 12, колико сте провели у Вуковару, да ли сте имали прилике да се сретнете са припадницима других јединица, добровољачких неких јединица итд.?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не, нигде нисам, ја нисам нигде толико ни одлазио, био сам само у саставу своје јединице ту, моји су давали стражу, снабдевали смо водом, довозили смо воду, нигде нисам ни са каквим јединицама нисам имао контакт. Једном приликом сам отишао само је то било 1. или 2. јануар, командант нас је послао мене, Дачић је био начелник артиљерије, па онда да се честита Нова година то је овај МПОАД - Мешовити против-оклопни артиљеријски дивизион где је био командант потпуковник Бешевић чини ми се ако сам добро запамтио и не знам тачно које је то село било, да ли Петровци, да ли Богдановци, нешто тако ту негде где је био он са својом командом, са својом јединицом смештен и ту смо се задржали можда неко време можда пола сата, сат, седели, попричали, честитати Нову годину, попили кафу итд, и вратили се назад. То је један мој одлазак тако и оно је све било у кругу Негославаца ту у оквиру тих активности мојих редовних, стручних из АБХО пошто није било потребе за тим што је само вода била у питању итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту код хангара било каквих возила?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: На Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, код хангара?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Нисам ни то приметио можда је нешто и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војних каквих возила?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Ја знам за ово наше возило у које смо отишли, можда је нешто протутњало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли рекосте дајцом оним то је ТАМ јел тако камион онај?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Да ли је дајц или пинцгауер нисам сигуран, али је возило ЈНА сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели тамо какав трактор?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Нисам видео ништа никакав трактор-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки улт, неку грађевинску машину?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Ништа нисам видео ту, ми смо дошли, оно како смо стигли у ауто је наш камион је стао пред хангар пред врата. Из возила смо

одмах ушли унутра. Ништа нисам, ту је било можда пар људи онако испред се шетало можда су излазили људи неко у WC и шта ја знам, углавном све је то било унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је било унутра?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Све је било унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра, да ли је било људи одвојених по каквих групама од ових заробљених или су како Ви рекосте у облику слова «П» уза зид?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Они су стајали, стајали су уза зид, неки су седели, неки су опет кажем чучали, неки су можда и онако у групи по два, три па причали итд., тамо нисам већ ни обраћао толику пажњу на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било жена, деце?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Чини ми се да је била једна жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међу тим заробљеним, знате ли нам што рећи о њој, о њеној животној доби, старија, млађа?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Па ја мислим да је млађа жена, није старија, не бих могао да одредим колико је имала година, али није била старија, млађа је него ја, да ли је била у то време млађа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа друго карактеристично везано за њу?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Ја нисам сигуран, али могуће да је била трудна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће да је била трудна?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Могуће, нисам сигуран нешто овако да сам видео, јел ту сам приметио нешто су је позвали неко, па су је нешто питали и она се вратила назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је позвао?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Неко од ових са ове стране од ових војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих војника? По чему Ви то кажете, мислите али нисте сигурни?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Па не знам, можда да ли је била угојена, да ли је била у другом стању, то не знам, а и прошло је време, то је њу једну чини ми се да сам запазио, више се не сећам да ли је била нека жена, не могу да се сетим, нисам регистровао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте ти људи су се разликовали од оне прве групе, били су у завојима, неке главе у завоју, руке?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: У том смислу, ови први који су били види се да су овако крепки људи, шта ја знам, ови су седели доле и било је тих завоја доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јели било повређених људи, јесте ли видели што тако, крвави?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не, то нисам видео него видео сам неке завоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јели лежао неко на поду?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: И то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: И то нисам видео, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било пуцњаве, јесте ли Ви чули какве пуцње?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Никакву пуцњаву ја нисам чуо, баш ништа. Ту смо били, напоље нисмо излазили изузев кад смо дошли и кад смо отишли никакву пуцњаву нисам чуо, ништа није било за то време док смо ми били то је било кажем није било никаквог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тачно мајор Јанковић Вама рекао зашто треба да идете на Овчару, ако можете да се сетите, значи које то информације Вам је пренео, шта Ви то треба тамо да радите?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Па он је отприлике, била је информација да има нека гужва, изгледа да треба опет да се чува нека група заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има нека гужва?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Да, група неких заробљеника да треба да се чува и онда кажем Вам поучен искуством из претходног дана како смо се провели овако је било врло непријатно, ми смо се одмах побунили зашто да идемо, има ли још неко да иде изузев ми, ми смо били пред дан, сад треба опет да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта рекосте, мајор Јанковић Душко или како?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Душан, Душко смо га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душан је био начелник штаба 80. моторзиване?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Он је био начелник штаба, е сад да ли је у том моменту већ био стигао потпуковник Даниловић, па је он преузео, да ли је био преузео, углавном потпуковник Даниловић није био ту тада. Душко Јанковић нас је упутио тамо, он нам је издао задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драги Вукосављевић каже да је он задатак добио од команданта Војновића, па је са вама двојицом кренуо за Овчару?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Ја Вам понављам Драгог Вукосављевића уопште нисма регистровао, нисам га видео. Никаквог контакта са њим нисам имао, никаквог контакта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како бисте Ви оценили то опште стање тамо у том хангару као нормално по неким Вашим проценама, ја бих закључио из овога као такво?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Ништа није било горе ненормалније по питању понашања војске према тим људима него што је био први дан. Први дан је исто било сасвим коректно оно, тражили су сламу, дали смо им сламу, сутрадан ја нисам био ту, али чујем доручак им је дат, дат им је чај, дате конзерве неке итд., исто овамо било је коректно, није било никаквог малтретирања нити неких физичких контаката, додир са тим људима. Они су били тамо, заробљени стајали, ови су били с ове стране овамо, ја сам био са својом групом тих пет, шест, десетак људи колико нас је било што је отишло и чекали смо одлуку од наређење дотичног мајора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икад о овоме разговарали с ким, пре свега мислим на полицију, на истражне правосудне органе?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не, нисам ни са ким разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали прилику, нико Вас није позивао, узимао од Вас какву изјаву или што слично, до сада јел тако?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не, ово први пут сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само да Вас питам да ли је био неко ко је правио неки ред у том хангару, ко је рекао људима где да стоје, ако се неко померао ако је на неки начин правио ред?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Нисам то ништа регистровао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А, да ли сте видели да ли је било неког ко је можда изводио некога из хангара, да је дошао по неког па га извео или да га је накнадно довео или нешто?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Само што сам видео што је, позивани су овако до канапа, нешто причали, то је било на некој удаљености од мене, овако ја нисам то могао ни да чујем шта се прича већ тада нисам баш најбоље чуо, тај контакт тај разговор.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, мислим да ли га је буквално извео из хангара или само до те?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не, то за то време док са ја био нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте да је испред хангара било возило, јел тако чини ми се да сте рекли?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Нисам ја приметио нека возила.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Мислим путничка возила да ли је било?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: То нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ту где сте се Ви паркирали, да ли је ту било неких путничких возила још паркираних?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Ништа нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не сећате се да ли је било?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не да се не сећам, него нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нисте видели? А да ли је било некаквих других возила да ли је било аутобуса, да ли је било неких трактора, било какво друго средство?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Ништа, ја вам кажем ништа нисам видео, ми смо само дошли наше возило је ту, ми смо ушли тамо и боравили смо у то време у том хангару.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само још да Вас питам, док сте били у хангару јел није било неке пуцњаве, случајно да је неко опалио неки метак или неко нешто тако у хангару?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ништа се није дешавало? Хвала.

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Хоћете рећи да ли је било неких ствари испред хангара, да сте можда приметили да ли било неких разбацаних ствари?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Ништа нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ништа нисте видели? А да ли је могао да улази у хангар или да излази ко је како хтео, да ли је могло да се улази, да ли је требала нека дозвола или је могао ко је како хтео да уђе ии да изађе?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: То ми није познато, нама нико није тражио никакву дозволу. Ми смо ушли није нам нико тражио дозволу, изашли смо, није нам нике тражио дозволу, а за друго не знам, ја нисам приметио.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Док сте били у хангару, да ли сте чули да ли је неко причао шта ће бити са овим заробљеницима, да ли уопште се повела нека дискусија о томе?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Нико о томе ништа није, јер ја ништа нисам знао о томе, ја сам први пут сазнао да се догодило, тај догађај који се догодио на Овчари из штампе. Да ли је то била «Политика» и то после пошто смо се ми вратили кући итд., прочитао сам «Политика», «Новости», писале су ту све новине и прочитао сам и да су причали о људима заробљеницима из болнице. Мени је одмах пало на памет ти заробљеници завијени итд., па то су ти људи из болнице да ли је то та група. Тад сам тек схватио да су можда то ти људи који су страдали.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А када сте рекли да сте дошли до командната и видели сте да је био нервозан, по чему сте Ви то закључили да је он нервозан, какво је то његово понашање било, по чему Ви закључујете да је он нервозан?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Па био је, викао је на нас, «где сте, што вас нема, ја вас чекам» итд., не знам тако нешто видео сам да је био нерасположен и мало је као викнуо на нас.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли је било можда неких сукоба ту, да ли сте то приметили да ли се неко са неким сукобио?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Нисам приметио ништа.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Кажете стојите, цупкате у месту и шта примећујете, шта видите, чекате задатак неки?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Чекам задатак, јер ми је мајор коме сам се обратио рекао «сачекајте ту» и ми смо чекали и како је време одмицало, пролазило већ постало је и досадно и видим непотребно итд., њих ту има пуно, па има на крају крајева ко ће да чува те људе, шта ћемо ми ту опет да чувамо итд., на крају крајева није наша јединица то довела није ни заробила нека их чува онај ко их је заробио итд, и ми смо гледали да идемо једноставно и онда сам отишао код мајора и питао га.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Шта мајор ради, Ви долазите код њега, где је он, шта он ради?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Он је са неким људима, ја опет не знам који су то људи у маскирним униформама ваљда је причао шта ја знам, ту је био, стајало се, шетало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш командант Војновић, али пре тога да Вас питам, рекли сте сазнали сте из штампе кад?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Па шта знам кад су се појавили ти чланци у штампи да се догодио злочин на Овчари, ја не знам тачно време кад је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али у односу на тај догађај колико касније?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не, док смо били тамо у Вуковару мислим на ратишту нисам ништа, нико од мојих чак нисам ни од кога чуо да је неко знао да се то догодило, а после кад се то почело писати о томе и причати у штампи, шта ја знам колико је то било, колико је времена прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви члан штаба као начелник АБХО јесте ли Ви члан штаба?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Па у команди бригаде, био је командант, био је начелник, били смо родовци, ја АБХО, Дачић као артиљерац, Ћирковић Никола инжињерија, онда је било неколико оперативаца њих Премовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш командант Војновић кога смо ми овде саслушали као сведока каже нам да је сутрадан ујутру добио информације, сазнања да се током ноћи, дакле, да су током ноћи ти заробљени стрељани, па је о томе обавестио вас као чланове штаба, све вас онако обавестио вас да има та нека сазнања, да се прича итд.?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Мени никад није рекао, можда је рекао неке тајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже својим, дакле на некој седници штаба, сутрадан у току сутрашњег преподнева?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље питања молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Тај мајор што га је видео тамо коме се обратио да напусти Овчару, јел имао бркове?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: То не знам. Није ми познато кажем једино што ми остало овако да је виши од мене, да је био танак, елегантан, за бркове не могу да тврдим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Шта је носио на глави, шапку, капу, шлем или ништа од тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Да ли су то биле оне бертке које су пристајале уз ову маскирну униформу зелене или је титовка не могу да се сетим. Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јел било осветљење у том хангару или не?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Било је неко овако осветлење лоше осветлење, мало је ту било сијалица ја не знам да ли је ту било и струје, мислим то напајало се из ових како се зову агрегати. Ја мислим струје није било нигде није ми познато да је било баш ту струје из мреже се напаја, све са агрегатима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли има сазнања на који начин су ти заробљеници довежени до тог хангара, којом врстом превоза и ко их је довезао?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Ништа од тога не знам, ја вам кажем ја кад сам дошао затекао сам то стање тако како јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је тамо било неких аутобуса?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Питали сте га за тракторе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је и за аутобусе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ја нисам чуо.

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Ништа нисам видео.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Када је први пут дошао на Овчару каже видео је једну велику зграду и каже да му је неко рекао да ће ту доћи заробљеници, ко му је то рекао?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Командант наш нас је одвео, сви смо били ту.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А та велика зграда јел то тај хангар у коме су касније били ови?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Да, тај исти хангар.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Од момента други пут, од моментга кад сте дошли па док сте ту били, да ли су неки нови заробљеници улазили у хангар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли Вам је познато баш ЛПА дивизион где је имао командно место?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Знате ли да је постојао тај дивизион?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: ЛАРД ПВО, то је лаки артиљеријски дивизион против-ваздушне одбране, постојао је командант је био Марчек, капетан Марчек.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А где је имао штаб?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли њега видели тада тамо?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не знате где је био штаб?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да да ли знате да је негде тих дана тај 19., 18., 19., 20., да ли је командант тог дивизиона Марчек тражио неко обезбеђење посебно или измештање и тако нешто?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не зна, није ми познато.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је у самом хангару био трактор?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Ништа није, хангар је био скроз празан, само је било сламе кад смо ми дошли, било је неколико пањева ових дрво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је капетан Марчек те вечери после Вас долазио на командно место?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ваше командно место?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви сви били?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: У Негославце, тамо га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви били сви смештени чланови команде сви у једној згради и Војновић и...?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Јесмо били у једној згради док смо били у Негославцима, сви смо спавали у једној соби, доле су били душеви војнички, спавали смо на тим душецима, само је командант ја мислим да је био, имао је неку мању собицу посебну и да ли је био са њим још неко ту нисам сигуран, а ми смо били сви.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Каже да та прва група која је доведена, да су им дали чај, храну?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: То ја нисам присуствовао, то ја нисам видео.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: У тој другој групи да ли је дат чај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време док сте Ви тамо?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: То нисам видео.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Нисте ни чули?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: За то време док сам ја био није ништа дато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим, браниоци, пардон, извињавам се колега.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Кад сте долазили, тај други пут на Овчару, тим путем којим сте прилазили јесте ли приметили нека возила поред пута или вама у сусрет?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Ништа.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: С обзиром да сте седели у кабини?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Ништа, седео сам у кабини, кажем вам ништа срели нисмо, ништа необично, сами смо ишли кроз тај мрак док смо дошли тамо ушли смо у хангар и то је било све.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: И још једно питање, кад сте ушли у хангар иза тог конопца су били заробљеници?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Не конопац, то је био канап.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: У овом делу пре канапа, куда сте ви ушли, колико је могло да буде војних лица, официра, војника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, није могао да се изјасни, али каже у сваком случају мање него заробљених.

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Мање је него заробљених, али био је један солидан број.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Кад кажете, само сам хтео, кад кажете мањи број од заробљених, заробљених сте рекли да је отприлике било као дан пре тога или више?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Па то тако отприлике а ових је било опет исто била је једна већа група, али не знам не могу да одредим стварно, не бих желео да типујем да нешто причам напамет, можда је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Браниоци?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Сведок је рекао да је нашао Војновића команданта и да му је Војновић рекао да се обрати том мајору да ће му он дати задатак, ако сам ја добро разумео, након тога седели су ту, стајали, чекали, задатка није било, па су отишли потражио је каже тог мајора, нашли сте га и он вам је рекао да сте слободни да можете ићи, да ли сте Ви њега у међувремену виђали ту тог мајора, шта је радио?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Шта да ли сам га виђао?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Шта је радио он у хангару, јел он распоређивао те задатке?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Није, он је стајао ту у некој групи, два, три колико њих је било који су ту причали, шетали.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Што нисте отишли код пуковника Војновића он је Ваш командант?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Потпуковник Војновић кад ми је рекао он је одмах напустио је хангар и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Председниче већа можда није битно, али одбрана сматра битним, то Вам унапред кажем, да питате сведока због чега су две мобилизације њихове пропале у јединици, из којих разлога и шта је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо нешто на ту тему, реците?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Колико је то битно, ја први пут дошли смо до Шида, ако се добро сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кратко због чега?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Да је то Графосрем, Графо, нека штампарија, фабрика нека ту, ту смо стали и наишли смо на неку велику гужву и ту је наша војска је ту стајал ту је било неко стајалиште, стали смо ту и чули смо да уствари ја сам нешто касније стигао, касније сам кренуо кад сам стигао видим да се та јединица распада. Шта је о чему се ради неко је провалио да је јединица издата, да у Товарнику упадамо у заседу, да ће нас све побити и јединица се распала. Нико није хтео да иде. Потпуковник Стоиловић је тада био командант искупио је опет команду бригаде ту и рекао ко хоће да се бори нека добровољно нека стане овде, ко неће ја сам рекао «друже потпуковниче добровољно не идем у рат, ја сам добио позив, ја сам мобилисан и ја само тако могу да идем».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други пут?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: То је отприлике због тога се распала јединица. Други пут били смо између осталог и због тога него и војска није била имала ниједну вежбу, није извршено никакво бојево гађање итд., онда су оранизовали једну војну вежбу која је трајала 10-ак, 15 дана колико смо били на том метином пољу на Дивчибарама и ту смо извршили то бојево гађање и ја сам баш са мојим водом радио те активности, расапијање шатора, провера те опреме како функционише за купање, деконтаминацију итд. и извршена је обука, међутим једна батаљон да ли беше други или трећи батаљон пешадијски они су ударили у контру нису хтели да иду зато што је командант хаобичког гарнизона био Фрањо Екерт. Рекли су нећемо да нас води у рат Немац. Такве сам информације ја чуо и ту је дошло до комешања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли задовољни браниоче?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је било неких проблема у погледу ознака војних које носе на капама, униформама, да ли петокраку, да ли су се неки бунили па нису хтели петокраку или су хтели неке друге ознаке?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Није толико није то толико било, ја сам само видео неки су већ били ставили ону три оне траке оне заставе ја нисам ништа мењао, ја сам носио своју капу коју сам имао.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Значи, неки су већ ставили ове друге?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Па по неки случајеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: До кад се сведок задржао у Вуковару?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Па ја сам вам рекао отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примакните се микрофону господине Вукићу, немојте се окретати тамо него нама причајте, одговарајте и због тог микрофона. До кад сте остали у Вуковару?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: До 14. јануара 2002. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1992. ваљда.

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: 1992. године ја сам био од 8. новембра до 13. смо кренули из касарне у Вуковар. У Сутину смо преноћили јел је дошла друга јединица да нас замени. 14. смо се спаковали и отишли кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим питања нема, оптужени?

Питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Господине Вукићу да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд из Аранђеловца?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Шта припада, путне трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путне трошкове Вам можемо досудити по цени јавног превоза, значи аутобус, воз, ако имате те податке, реците?

СВЕДОК ВУКИЋ СВЕТОЛИК: Па имам 180 динара је карта у једном правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И толико у другом?

Сведок тражи на име путних трошкова износ од 360 динара а на релацији Аранђеловац – Београд и назад, и исто се сведоку досуђује привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо можете ићи.

Овај други сведок Дачић Миољуб, кажем није дошао, позив му није уручен, за сутра су планирани Миладиновић, Миљић и Петковић, па ћемо наставити сутра у 9,30. Хвала лепо.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА